

R-E-M-É-N-Y

SZERKESZTI: DR. MOLNÁR ERNŐ

Nagybányai vitéz **HORTHY MIKLÓS**
tiz év óta Magyarország kormányzója.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV.
MAGYAR UCCA 3. TELEFON: AUTOMATA 850-13.,
ELŐFIZETÉSI DÍJ EGÉSZ ÉVRE 8 PENGŐ

XVI. ÉVFOLYAM. 3. SZÁM. 1930. MÁRCIUS HÓ.

CSERKÉSZET. TE CSAK TUDOD,

sielnek-e most sokat a külföldi cserkészek?

— Ó, hogyne, ahol hó van. Jobban mondva ott is, ahol nincs. Tudod, Párisban nem igen szokott hó hullani és ime a párisi cserkészek mégis csak megtanultak „lécelni.”

— Hát hó nélkül hogyan volt ez lehetséges?

— Egyszerűen. A legutóbbi nemzetközi téli sportkiállításon siugróáncot építettek, amelyen tizenöt méteres ugrásokat lehetett „abszolválni.” A hó természetesen műhó volt.

— És miből készült?

— Boraxból, amely azonban csak vékony rétegben fedte a kemény alkotmányt, amellyel az érintkezés netalántáni bukás esetén eléggé fájdalmas lehetett. Mégis, telemarkokat és krisztianiákat is lehetett látni. Sőt pár frankért lehetett bérelni. Hozzá még szólt az alpesi vadászok zenekara és elegáns közönség bámulta a szorgalmasan kísérletező cserkészeket. Sajnos, hiányoztak a hegyek és a jó hegyi levegő. Ehelyett borax-illat lengedezett.

— De mégis nagy dolog lehetett Párisban sielni. Örülhettek a cserkészek!

— Hogyne, hiszen a sielés csaknem kimondottan az igazi cserkészléisport. Mulatják ezt a mi siversenyeink is, így a legutóbbi, amelyen megint sok cserkész lett két- és hárompróbás sielő.

— És ezek a cserkészek más sportot is tudnak?

— Kitünő kérdés, mert ez rá a felelet:

Érdekes, hogy a legjobb magyar cserkészsíelők egyúttal a legjobb vízicserkészek. Mégis csak igaza van Zsembery Gyula bácsinak, hogy a sielés is vízisport, mert a hó — kristályos víz!

— Ez jó! Hát így Gyula bácsi minden vízisportok atyja.

— Úgy van. Valaki eleresztette a viccet, hogy van Zsembori (Jamboree) és Zsembery. Ez utóbbi siversenyt jelent. Esetleg vízicserkészsversenyt.

— Hát a svájci fiúk? Ezek most elemükben lehetnek!

— Gondolom. Itt van például a montreuxi Alpesi Brigád, a legjobb csapatok egyike. Egy amerikai barátjától nagyobb adományt kapott, telket vett és 30 fiú részére szállást nyújtó téli-nyári Weekend házat épített. De a dánok sem panaszkodhatnak. Ők örökölték, még pedig kerek százezer dán koronát. Ebből a Jørgensen-örökségből Kopenhága cserkészei állandó táborhelyet, csapataik jó tábori felszerelést kapnak.

— Bizonyára meg is érdemlik!

— Bizonyára. Hiszen köztük is vannak olyanok, mint azok a hollandi cserkészek, akik legutóbb Middelburg városát megmentették a pusztulástól. A szép város szívében jó darab leégett. A két cserkészcsoport éppen gyakorlatozott és úgy rohant a tűzhöz. A gyakorlat vége valóságos hőstettek sorozatává lett. Délután négytől éjjeli háromig oltottak a cserkészek. A cserkészlányok is segítettek, egyik vezetőnő meg is sebesült.

— Szép eset, de nem kívánom, hogy sor kerüljön rá!

— Én sem. Lehet még másképp is segíteni, úgy-e?

JOE.

של פסח

HUSVÉTI ÁRUT

ez évben ismét készlt az ismert kitünő
minőségben, szigoruan rituális előírás szerint

Schreiber Simon,

az egri főtszt. főrabbl ur felügyelete alatt a

FRANCK HENRIK FIAI R. T.

Iroda: Budapest, I., Budafoki-út 64. szám.

Levélcim: Budapest 113. Postafiók 5. • Telefon L4. 10-45, 12-10.

Dr. Hevesi Simon főrabbi így ír Telekes Béla „Zsoltárok” címen megjelent kétkötetes, díszes kiállítású, teljes verses zsoltárfordításáról:

Telekes Béla jeles magyar író két kötetben lefordította
a bibliai zsoltárok

könyvét. Gyönyörű, irodalmiértékű fordításában nemcsak a régi magyar fordításokat vette figyelembe, köztük az *Imit* bibliafordítását, hanem a modern zsidó kommentárok eredményét is. *Megelegetéssel vettem tudomásul, hogy másvallású magyar író oly nagy szeretettel mélyedt bele a zsoltárokba és az ősi eredeti szellemnek és nagy írásmagyarozóink értelmezésének hódolt értékes magyar fordításában.* Telekes Béla nemcsak mint kiváló magyar író és mélyérzésű ember érdemli meg az elismerést, hanem mint igazságos szellemű ember is, aki *mindig megbecsülte a zsidóság érdekeit*, buzgó munkása volt a magyar zsidó irodalmi lapoknak és ezekben a Szentírásnak számos részletét adta közre sikerült magyar fordításban. *Zsoltárfordításai ezek mellé sorakoznak és alkalmasak arra, hogy hillestvéreink könyvtárában helyet foglaljanak és a lelkes ifjúságnak magánolvasmányképpen szolgálatot tegyenek és módot nyújtsanak a zsoltárköltészet poétikus szépségeinek zamatos magyar nyelven és a modern költészetformájában való megismerésére.*

A zsidóság régi vágyát teljesíti a világhírű „Hutter József szappangyár — Olajipar r. t.”, amikor elhaláozta, hogy oly szigorúan megbízható kőser „Hutter szarvas szappant” hoz forgalomba, amely egyrészt a budapesti aut. orth. hitköztség rabbinátusa felügyelete alatt készül, tehát vallásilag megbízható, másrészt mivel tisztá kókusz olajból a modern szappangyártás minden követelményeinek megfelelőleg készül, tehát úgy vallási, mint a kereskedelmi követelményeinek a legmesszebbmenőleg megfelel. Örömmel üdvözöljük a népszerű szappangyár elhaláozását, mert reméljük, hogy az új kőserzappan már kitünő minősége által is általános elterjedésnek fog mihamarabb örvendeni.

Zsidó vers március 15-ikére.

*Amikor a szabadságért harcra szállni kellett,
Ottan voltunk mi, zsidók is testvéreink mellett;
Budavárnál, Komáromnál, Branyiszkónál ezrek,
Magyar-zsidók a magyarral együtt győztek, veszték.*

*Amikor a magyar zászló porba hullott tépve,
Világosnál bánat éje szakadt le a népre.
Érte ömlött minden könnyünk, — imádságunk érte
Szállt magasba s a jó Isten segedelmét kérte.*

*Amikor a magyar égen nappal virradt, fényes,
Dolgos lelkek sorakoztak fel az építéshez,
Soraik közt fáradozott kezünk, eszünk, lelkünk,
Mint a harcban, munkában is egy-testvérek lettünk.*

*S amikor most megcsonkítva, gyászos bánat-sorsban
Szenved hazánk, ellenségtől szörnyen meglíportan,
Zsidó hittel, akarattal mind melléje állunk;
Sorsa sorsunk, harca harcunk, boldog álma álmunk.*

Pap Izsák.

Purim.

Dicsőség Neked, Istenünk,
Ki pöreinket perled!
Nem szégyenül meg soha az,
Ki bizakodik Benned.

Mint polyva oszlik majdan el
A gyűlölet salakja —
Győzelmet ül majd egykoron
A szeretet hatálma.

Jákob rózsája fölvirul
Csodálatos mámorral —
Majd akkoron ölelkezik
A daróc a biborral.

A Hámánok gonosz faja
Kipusztul a világból —
Hernyóknak mérge kihervad
Kehelyből és virágból.

Óh jöjjön el a messiás,
Akire mi úgy várunk, —
Hadd süssön föl a napsugár,
Mert szeretet az álmunk.

*Áldott legyen mi ősanyánk,
Ki úgy szerette népét, —
Óh váltsd valóra, Istenünk;
Eszter hitét, reményét.*

*Légy mivelünk, míg fölhasad:
A hajnalpir az égen,
És embert többé sohasem ér.
Kín, üldözés és szégyen.*

Kiss Arnold:

EZÜST diszműárú,
evőeszközök
gyári árban

Schleifer ezüstárúgyár
VII., Kazinczy-utca 14. Telefon: J. 435—28.

ESZTHER.

DRÁMAI JELENETEK EGY FELVONÁSBAN.

S Z E M É L Y E K :

ACHASVEROS, Perzsia királya.

ESZTHER, neje.

HÁMÁN, Perzsia főembere.

MORDECHAI, Eszther nagybátyja.

Udvaroncok, szolgák.

Színhely : SUSAN.

I. Jelenet. HÁMÁN, UDVARONC (a királyi palota kapuján belépve).

UDVARONC :

A királyi kegy napja sűt reád,
Uram, s én ennek szivből örülök.
S mint észrevettem, a nép is örül,
Nem irigyli népszerűségedet,
S ha künn az utcán elhaladsz mellette,
Meghajtja térdét parancs nélkül is.
Csak egy van, aki még nem teszi ezt,
A megvetett népfaj közül való.

De mocsoktalan lelkem Istené.

UDVARONC :

De hogyha Hámán megvetésnek nézi,
Ha meg nem hajtod térdedet előtte ?

MORDECHAI :

Istentől jobban félnem kell, mint tőle.

UDVARONC :

Te tudós vagy; ha megnyered kegyét
Hámánnak, úgy még sokra viheted ;
Szép hivalt és rangot kaphatsz tőle —
Jutalmaz, büntet, mert hatalma nagy.

MORDECHAI :

Tisztségért, rangért el nem árulom
Népemnek örök Istenét soha !
Szegénységemmel megelégszem én,
Megosztom népem örömét, baját,
Nem vágytam én föl soha a magasba.

UDVARONC :

Szerény beszéd, de nem okos. Nézd, nézd,
Ismét közelg Hámán a kapuhoz.
Kiséri udvaroncok serege.
Mutasd meg hát, hogy te is tisztelel,
Hajtsd meg térded, borulj le a földre,
S kegyébe ajánllak majd téged.

MORDECHAI :

Soha ; nem hizelegtem soha a nagyoknak,
S nem fogok Hámánnak sem hizelegni.
(Hámán az udvaroncok seregétől kísérve közeledik, a
palota kapuján belül levő szolgák leborulnak előtte.)

UDVARONC :

Sajnálak, öreg, alighanem baj lesz.

Veszélybe sodor makacsságod téged. (Hámánhoz csatlakozik.)

UDVARONC (Hámánhoz) :

Beszéltem az öreggel. Láthatád,

Ismét elfordult tőled, nem hajt térdet,

Vallása tiltja, úgy mondá nekem :

Ember előtt zsidó térdet nem hajl.

HÁMÁN :

Úgy vesszen ő és vesszen népe is,

Királyomhoz megyek, megkérem őt,

Hogy kiirtani engedje ezt a fajt,

S ameddig érnek Perzsia határi,

S hol e határok közt csak egy zsidó,

Pusztuljanak mind egyellen napon (mindkettő el).

III. Jelenet. (Terem a király palotában. A KIRÁLY trónusán ül, körülötte a birodalom nagyjai. —

HÁMÁN.

HÁMÁN (belépve) :

Üdvözlek, Uram, nagyjaid körében !

Hatalmas vagy királyom és kegyelmes,

Hatalmadat félik szomszédaid,

S kegyelmedért szeret s imád a nép,

Mely minden percben érted halni kész.

De, óh Uram, királyom, idegen nép

Ezrenként lakja tartományidat,

Mely bitorolván a polgár jogát,

Nem az országnak Istenét imádja ;

Más törvényeket tart kötelezőknek,
 Mint melyeket az ország rendele.
 A nép között él, mégis különválva,
 S utálva azt, mindig vesztére tör.
 Ó, meddig tűröd még Uram, királyom,
 Hogy idegen nép saját népedet
 Kifossa vagyonából, és utálja ?
 Egy szót, ha mondasz, óh, Uram, királyom,
 Néped e nyűgtől hamar szabadul (földre borul).

KIRÁLY :

Kelj fel Hámán, hű szolgának ismerlek,
 Nem ismerem e nép szokásait ;
 De ha mondog, úgy leszen talán.
 Azért im vedd e pecsétgyűrűmet.
 A rendeletnek fogantja lesz,
 S mint jónak látod, úgy bánj el a néppel. (Király
 nagy kísérettel el, egyedül HÁMÁN és néhány
 szolga marad vissza.)

IV. Jelenet. HÁMÁN, SZOLGÁK.

HÁMÁN ;

Bosszúm majd teljes lesz ; határtalan
 A kegy, mellyel felruház királyom : (A szolgákhoz)
 Gyorsan irassék meg a rendelet,
 Ellátom majd a királyi pecséttel,
 S futárok hordják széjjel az országban,
 Hogy Adar hó tizenharmadikán
 A városok s falvakban egyaránt
 Irtassanak ki mind, mind a zsidók ;

Nem kell kimélni nőt és gyermeket,
Kicsinyje, nagyja egyaránt pusztuljon,
Mert így parancsolá a nagy király.
Siessetek !

I. SZOLGA ;

Megyünk, Uram, s míg négyszer végzi
Pályáját a nap, az egész országban
Megtudja minden város és falu,
Hogy megölni szabad minden zsidót.
Szép ünnepe lesz majd a perzsa népnek. (Szolgák el.)

HÁMÁN :

Én nőmhöz, gyermekeimhez megyek most ;
Elmondom nekik, minő kegyben állok
A nagy királynál, elmondom nekik.
Aztán készülök én is a nagy napra.
Mert Mordechainak élni nem szabad.
Megdöbbenek, ha ezt az embert látom.
Mikor rám veti éles szemeit,
Mikép ha lelkeembe akarna látni,
Mindig azt hiszem, hogy vést hoz reám.
Pusztulni fog. Ős Susan városában
Elég számos és nagy a csőcselék :
El fog ez bánni majd a sok zsidóval,
De Mordechait magamnak tartom fenn (el).

V. Jelenet. ESZTHER: belépve, mikor Hámán el-
hagyta a termet.

Mily nyugtalan vagyok, mi sejtelem bánt ;
Mint mikor nagy baj van keletkezőben,
A szívem olyan nyugtalan dobog ;

Tán elveszteltem már a király kegyét?
 Ez bántana? Ezt sejteném talán?
 Jó öreg bátyám és tanácsadóm
 Csak volna itt, elmondanám neki
 Félelmemet, mely gyermekes talán,
 S melyet megfejtni nem bírok magamnak.
 Ő vigasztalna engem, megnyugtatna,
 S belátnám végül, mily bohó vagyok,
 Hogy ok nélkül félek és rettegek. (Mordechai meg-
 jelenik az ajtóban.)

De ime itt van, üdv néked, Mordechai.

MORDECHAI (belép):

Üdv néked, Eszther, jó, hogy itt talállak!

ESZTHER:

Mi baj, bátyám? Mi történt? Szólj hamar!

MORDECHAI:

Nagy baj van Eszther, nem is álmodod,
 Míg nyugalomban éled napjaid
 Királyi diszben, tisztelve csodálva,
 Hogy vakmerő tervet koholnak ilten
 Mi ellenünk és szegény néped ellen.

ESZTHER:

A sejtelem! Mi tervek azok, szólj!

MORDECHAI (növekedő hévvel):

Királyi férjed első embere.
 Hámán, a büszke, gőgös udvaronc.
 Mert én előtte tordet nem hajtottam,
 Kiirtásunkat elhatározá,
 És Achasveros beleegyezett,
 Átadván neki királyi pecsétjét.

Megírva már az átkos rendelet,
S futárok hordják immár szerzeszéjjel
A birodalom tartományiba,
Amelyben szóról-szóra írva van,
Hogy Adar hó lizenharmadikán,
A városokban és a falvakban,
Az országnak zsidó lakosai
Megölhetők!

ESZTHER (rémülettel):

Mit mondasz, Mordechai?

És mit tegyünk, hogy elhárítsuk ezt?

MORDECHAI:

Mit tegyünk? Te a királyhoz menj.

ESZTHER (félbeszakítva):

Én életemmel játszom, Mordechai.

Hisz jól tudod, hogy a király elé,

Ha nem hívott, úgy mennem nem szabad.

MORDECHAI:

Igen, tudom! De tedd meg népedért,

Mert, hogyha Hámán terve teljesül,

Te is zsidó vagy, te sem menekülsz.

Lásd, Eszther, szép vagy, mint a kelő hajnal,

Szemed varázsa elbűvöli őt,

S szigor helyett kegyelem kél szívében.

Majd feléd nyújtja arany jogarát,

S te kegyelemért esdesz népedért,

Hizelgő szódnak, szózatos könnyednek

A király nem fog ellentállani, ✘

S talán elhárítod még a veszélyt,

Mely fenyegetve néped ezreit

A te vesztedet is okozni fogja.
 Az Isten lesz veled ; menj a királyhoz.
 Nagy vérontásnak veszed erejét ;
 S el nem múló emléked élni fog
 Örök időkön népednek szívében.

ESZTHER (könnyező szemmel):

Jól van, megyek, de adj parancsot
 A népnek, hogy bőjtöljön s vezekeljen,
 Hogy az Isten kísérje a lépteim.
 S ha életemmel játszom, Mordechai,
 Zsidó vagyok, népemmel együtt vesszek,
 Ha vesztlünk van a sors könyvébe írva.
 Menj, Mordechai, imádkozz' érettem.
 Az égbe küldjed hő fohászodat,
 Hogy aki Úr a mindenség fölött,
 Ne hagyjon el veszélyes úton.
 Mert Mordechai, oly kínos sejtalem
 Bántotta napok óta keblemet ;
 De most remélek, bízom Istenemben,
 Hogy sorsunkat jóra vezérel ;
 Hogy újra megmutatja majd hatalmát,
 S ki kaján szívvel fordult ellenünk,
 Saját vesztére tört. Menj, Mordechai.

MORDECHAI :

Isten legyen veled ! Eszther ne félj,
 Nem alszik soha őre Izraelnek ;
 Megyek, hogy bőjtöt s vezeklést rendeljek. (Mind-
 keltő el.)

VI. Jelenet. ACHASVEROS (nagyjai körében)
ESZTHER.

ESZTHER (megjelenik a terem küszöbén, meghajtja magát.)

ACHASVEROS (meglátva őt):

A királynő! Hivatlanul élém jó.
(gyengéden) Szigor helyett fogadja őt kegyelmem.
(Kinyújtja az aranypálcát)
Lépj közelebb királyné, jer közelb,
Rég láttalak már, szólj csak, mit kívánsz?
Gazdag vagyok és nagy az én hatalmam,
Mit vágyad óhajt és szived kíván,
Parancsszavamra hamar teljesül.

ESZTHER (megérinti az aranypálca hegyét):

Kegyelmes vagy, királyom és uram,
Tekintetedből sarjadzik az áldás:
Boldogság környez, mert néped szeret,
S trónod fényében leli bő jutalmát.
Boldog vagyok, fényedben oszlozom,
mit óhajlana többet a szívem;
Ha boldog vagy, úgy én is az vagyok!
De légy kegyelmes, óh, uram királyom.
Áraszd reám kegyelmed sugarát
S alázd le magad hozzám egy ebédre,
Mit számodra készíteni óhajtok,
S ez alkalomra jöjjön el Hámán is,
Akit ezáltal tisztel a királyné.

HÁMÁN (meghajtja magát a királyné előtt):

Boldoggá tesz e kegy, dicső királyné.

ESZTHER :

(visszavonul; a szintér változik; a király környezete távozik, csak a király és a két szolga marad hátra; a terem elsötétül, halvány világosság).

VII. Jelenet. ACHASVEROS, SZOLGÁK, (később) HÁMÁN.

ACHASVEROS :

Mily rémek bántnak, nem tudok aludni,
Kisértő képek, távozzatok innen !
A birodalmam romban, jajveszéklés
A tartományokban mindenfelől.
S én földön-futó és boldogtalan.
Mi rémes éj. Szolgák, hozzátok el
A birodalmi krónikát hamar.
Olvassátok, tán csendesül majd keblem,
Mely mint háborgó tenger, úgy zajong.

I, SZOLGA :

Uram, királyom, ilt a krónika !

ACHASVEROS :

Az utolsó év eseményeit
Szeretném ismét hallani, olvassad !

SZOLGA (olvassa) :

„A napokban (Mordechai pedig ül vala a király kapujában) megharagvának Bigtán és Teres, a királynak két udvarmestere, kik a király ajtait őrzik vala, és tanácsot tartának, hogy

Achasveros királyt megölnék. Hirével lőn pedig a dolog Mordechainak, ki megizené Eszthernek, a királyasszonynak ; Eszther pedig megmondá a királynak Mordechai szavaival. És megtudakozák a dolgot és úgy találták és mindakettőt fára felakasztatá. És megiraltatták a dolgot a krónikák könyvébe a király előtt,”

ACHASVEROS :

Valóban elfeledtem már egészen.

Az életem menté meg a derék.

És mi jutalmat kapott ő azért,

Hogy megmenté a király életét ?

I. SZOLGA :

Nem kapott semmit, uram és királyom !

Szerény öreg tudós, kinek elég

Az öntudatnak édes, szép jutalma.

ACHASVEROS :

Nem jól van úgy, hálám is érje őt.

HÁMÁN :

(megjelenik az előcsarnokban, a királyhoz szándékozott menni, hogy Mordechai megsemmisítésére beleegyezését kikérje ; amint a királyt meglátja, meghajtja térdét).

ACHASVEROS :

De itt van Hámán, ő majd tudni fogja ;

Lépj közelebb s kérdésekre felelj. (Hámán közelebb jön.)

A szép tett mindig elvegye jutalmát :

S még sokkal többet érdemel az, ki

A királynak jutalmára számíthat.
 Szólj hát, mit érdemel a férfi, kit
 A király méltónak tart hálájára ?

HÁMÁN (azt hívén, hogy a király reá gondol) :

Nagy tisztességre méltó az, királyom.

Öltessék rája királyi ruha,

Királyi pálcá adassék kezébe ;

És a királyi korona fejébe.

Igy üljön ő a fejedelem lovára ;

S körülhordozván őt a városon,

Az uccákon hirdessék a futárok :

Ilyen a derék férfiú jutalma,

Akit a király tisztelni kíván !

ACHASVEROS :

Magad mondád ! Úgy menj hát Mordechaihoz,

Öltöztess fel a királyi ruhába ;

Királyi pálcámat adjad kezébe

És királyi koronám tedd fejére.

Lovamra ültess és körülhordozván

Az uccákon, hirdessed ki magad :

Ilyen a derék férfiú jutalma,

Akit a király tisztelni kíván !

HÁMÁN (elképedve, félre) :

Minő gyalázat e parancs reám,

De meg kell tennem, mert másképp lesújt

Királyomnak kérlelhetetlen haragja. (Hangosan) :

Megyek királyom, úgy legyen, mint mondád (el).

VIII. Jelenet. ACHASVEROS, HÁMÁN, ESZTHER,
(később) MORDECHAI.

ACHASVEROS :

Kétszer valánk most nálad már, királyné,
Körödben felvidult lelkem, szívem ;
Mondd meg tehát, hogy szived mit kíván ?

ESZTHER (leborulva a király előtt) :

Uram, királyom ! csak kegyelmet kérek,
Óh ments meg engem, mentsd meg népemet ;
Kaján irigység végzetünkre tör ;
Kiadva már a lázító parancs,
Hogy vén törzsünk virágzó ágait
Gonosz kezek vágják le egy napon.
Királyom ! ah, te nem akarhatod,
Hogy vér fesse az uccák téreit,
Mely bármikor szívesen ömlik érted.
Óh, légy kegyes, s ne engedd meg, királyom,
Hogy az erős a gyengét nyomja el.
Hűséges nép tenéked a zsidó nép,
Mely érted mindig élni, halni kész.

ACHASVEROS (meglepetve) :

S ki az, ki ezt a népet üldi, bántja,
S e néppel együtt tégedet, királyné ?

ESZTHER :

Itt van előtted a mi ellenségünk,
Ki meg akarja semmisíteni népem.
A gonosz Hámán

HÁMÁN (leborul a királyné előtt) :

Kegyelem, királyné !

ACHASVEROS :

Kelj fel, királyné, Hivasd Mordechait,
 Kegyelmem napja szálljon őreá ;
 S érdem szerint bűnhődjék e gonosz.
 (Mordechai megjelenik.)
 Te pedig Mordechai, vedd e gyűrűt,
 Méltóságodnak jele lesz ezentul.
 S amit nevemben rendelt e gonosz,
 Hogy birodalmunk határai közt
 Adar havának tizenharmadikán
 Szabad legyen a zsidó népet ölni,
 Én visszavonom ! Küldd szét a parancsot,
 Hol ellenük csak egy kéz mozdul is,
 Védjék magukat, éltük, vagyonuk ;
 Te léssz ezentúl hű tanácsadóm.
 A birodalmam tartományiban
 Sok népfaj lakik békességben együtt ;
 E békét ne zavarja senkisésem,
 És vesszen az, ki megzavarni vágyik.
 Egyforma törvény és egyforma jog
 Testvérek gyanánt fűzze őket egybe !!

ESZTHER :

Dicső királyi férjem, üdv neked !

(Vége.)

A VIII—IX. ker. Izr. Nőegylet február hó 16-án nép-
 könyhája javára a Fakereskedelmi Csarnok helyiségeiben na-
 gyon sikerült kulturdélutánt rendezett.

A kitűnő minőségű

HUTTER כשר SZARVAS SZAPPAN

kapható minden fűszerüzletben és festékkereskedésben.

Gyártja a bpesti orth. hitk. rabbinátságának felügyelete alatt

Hutter József Szappangyár Olajipar Rt.

Bpest, VII., Erzsébet körút 6. Telefon: J. 461—91, 92, 93, 94.

Saragossai purim.

A Saragossából elkerült zsidók még ma is ünneplik megila olvasással és ünnepségekkel összekötvé az a napot.

A hagyomány szerint a spanyol Saragossában 1420-ban V. Alfonz alatt történt a következő csoda.

A saragossai hitközség még akkoriban 5000 családot számított és tizenkét zsinagógában tisztelte Istenét. Szokás volt, hogy a király névnapján a tóratekerceket kiemelték tartályostól a szekrényből, földszitették koronával, pajzsral és a város főterén a rabbi és huszonnégy fiatal rabbi, mindegyik egy-egy tórárt tartva a kezében, ünnepélyes menetben fölvo-nult a királyi palotába. Itt a legidősebb rabbi a király elé járult, két kezét áldásra emelte és megáldotta az uralkodót.

A hitközség előjáróinak egyszer az a gondolatuk támadt, hogy a szent írásokat nem viszik többé az uccára. A menetben csak a tartályt hordják majd, persze feldiszítve, hiszen a pompa teljességéhez elegendő. Több éven átígy is járultak a király elé.

senkinek eszébe nem jutott megnézetni a tartályokat.

Történt, hogy egy Chaim Sciami nevű zsidó Saragossában áttért a keresztény hitre és fölvette a Markus nevet. A királynak kegyeltje lett, több rendbeli kitüntetés után pedig első tanácsadójává nevezte őt ki.

Egy este a király kormánya társaságában vacsorázott. Beszélgetés közben rátértek a zsidókra is, akikről a király nagyon elismerően nyilatkozott. Azt jelentette ki róluk, hogy a legjobb, leghűbb alattvalói.

— Még névnapomat is ünnepüknek teszik, — mondta, — hát van-e ilyen jóra való nép még a birodalomban ?

A regenát a királynak a szavaira gunyosan nevetett, fölállt és ezeket mondotta :

— Uram és parancsolóm, téved. Ez a nép nem tud szeretni és hűséget tanusítani, ez a nép hízlelgni és kétszínüsködni tud csak. Amikor tórájukkal előlted megjelenek, akkor is üres hizelgést tanusítanak. Nem hozzák elibéd a Szentírást, csak a külsejét mutogatják. Meggyőződhetsz szavaim igazságán, ha majd legközelebb idejönnek hozzád. Meglásd, üres felcícomázoit hüvelyeket hoznak elibéd, mert a keresztény fejedelem előtt szégyennek tartják bemutatni legszentebb írásaikat.

E szavakra a király dühbe gurult és ott a jelenlevők előtt fogadta, hogy kiirtja országa minden zsidóját, ha igaznak bizonyul ez, amit Sciami mondott.

A király nevenapjának előestélyén Baruch Efraimnak, a zsinagóga szolgájának, aki a menet előkészítésével volt elfoglalva, különös érzései támadtak. Látomása is volt később; egy hosszú szakállas alak jelent meg előtte, aki felszólította, hogy helyezze vissza a tóratekereszt ezüst köpenyeikbe. A szolga nem törődött sokat a vízióval, aludt egyet rá, de álom közben újra megjelent a nagyszakállu férfi ugyanazzal az intelligenciával. Ez már hatott. Baruch Efraim sietett, hogy még idejében elhelyezhesse tartályaikba a szent pergamenteket.

A menet a király elé járult, ahol persze a rabbik és az előljárók barátságtalan fogadtatásban részesültek.

— Hitvány hitszegők vagytok, — förmedí rájuk az uralkodó, — nem érdemlitek, hogy országomban megtürjelek benneteket. Tóráitokat büszkék vagytok elibem hozni: jól tudom, hogy csak a külső csafangot hozzátok ide, az írást ott hagyjátok a zsinagógátokban.

Az előljárók és a rabbik, akik mit sem tudtak arról, amit hajnalban művelt a templomszolga, elképedtek és a maguk mentségére egy szót sem tudtak fölhozni. A király pedig kiadta a szolgáltnak a parancsot, hogy nyomban kobozzák el a tartályokat a rabbiktól. És megtörtént a csoda, mert a tórák szépen rendjén voltak ezüst köpenyeikben. A szöveg pedig az írásnak azt a passzusát mutatta:

„Am ha ellenségeiknek országában lesznek is, nem vetem és nem utálom meg őket. Velük való szövet-

ségemet nem oldom föl, mert én az örökkevaló Istenük vagyok“.

A király megbánta, hogy felült a rágalmazónak és kiadta a parancsot, hogy a kitért zsidót fejezzék le. Elégtételül, mert a zsidókat megbántotta, ezeknek háromévi adómentességet adott.

A Saragossából elkerült zsidók utódai örömnappá tették meg Sevát 18-át. Az előző nap böjt volt, este a zsinagógákban felolvasták azt a megilát, amely ezt az esetet tárgyalja,

MOST JELENT MEG !

DR. GRÓZINGER M. JÓZSEF :

**GESCHICHTE DER JÜDISCHEN PHILOSOPHIE UND DER JÜDISCHEN
PHILOSOPHEN VON MOSES MENDELSSOHN BIS ZUR GEGENWART I.**

Kapható : Katz G. Budapest, V. Dorottya-u. 12.

ארטוד. כשר

„CERES“ ÉTELZSÍR

a szokott kiváló minőségben minden fűszer-
csemege- és élelmiszerüzletben kapható.

Hutter József szappangyár **Olajipar Rt.**

Budapest, VII. Erzsébet körút 6.

Telefon: József 461—91, 92, 93, 94.

Ostoba Péter az iskolában.

— Purimi Kabaré —

Fordul az osztálykönyv lapja,
Dikkendáré-dikk,
Zord tanári önkény hajtja,
Dikkendáré-dikk,
Hang kél az osztály csendjében,
Dikkendáré-dikk,
„Jöjjön ki Ostoba Péter !“
Dikkendáré, dikkenda,
Dikkendáré, dikkenda,
Dikkendáré, dikkendáré,
Dikkendáré, hahaha !

A tanár úr azt kérdezi :
Dikkendáré-dikk,
„Mikor halt meg Nero, Peti ?“
Dikkendáré-dikk.
Péter felelete így szólt :
Dikkendáré-dikk,
„Nem is tudtam, hogy beteg volt !“
Dikkendáré, dikkenda,
Dikkendáré stb.

„A Kanári szigeteken,
Dikkendáré-dikk.
Mondd meg, Peli, hogy mi terem ?“
Dikkendáré-dikk.
„A Kanári szigeteken,
Dikkendáré-dikk,
Sok kanári-madár terem . . .“
Dikkendáré, dikkenda,
Dikkendáré stb.

Ezek után azt kérdezik,
Dikkendáré-dikk :
„Mondd meg hát, Kréta hol fekszik ?“
Dikkendáré-dikk.
Péter lelkesen felelget :
Dikkendáré-dikk,
„Ott fekszik a tábla mellett . . .“
Dikkendáré, dikkenda,
Dikkendáré stb.

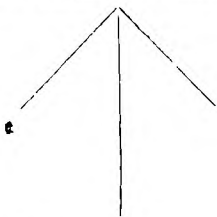
Osztályfőnök doktor Hámor,
Dikkendáré-dikk,
Szól : „Mit tudsz a népvándorlásról ?“
Dikkendáré-dikk.
„Tanár úr, semmit se tudok,
Dikkendáré-dikk,
Akkor éppen nem voltam ott . . .“
Dikkendáré, dikkenda,
Dikkendáré stb.

Türelme fogy a tanárnak,
Dikkendaré-dikk :
„Hogyha elbuzsz, mit csinálsz majd ? !”
Dikkendaré-dikk :
„Tanár úr , . . hogyha elbukok . . .
Dikkendaré-dikk,
Akkor . . . akkor . . . bőgni fogok !”
Dikkendaré stb.

Nagyon buta fiu Peti,
Dikkendaré-dikk,
Minden diák kineveli,
Dikkendaré-dikk.
A tanár és ő közötté
Dikkendaré-dikk,
Sok ily párbeszéd folyik le,
Dikkendaré.

Radion

egy maga mos !

Gyártja :

HUTTER JÓZSEF

Szappangár-Olajipar
részvénytársaság
Telefon József 461—94.
VII. Erzsébet körút 6 sz.

A póruljárt fakír.

— Keresztények purimja. —

A 18. század második felében élt Damaskusban egy előkelő zsidó a messze földön ismert nemes Farhi családból. Nagy tudománya és bölcsesége folytán általában úgy hívták, „al-Mu'allim (a tanító)”. Szerette és tisztelte őt mindenki, — zsidó, mohamedán és keresztény, egyaránt, — mert jótékonyágának nem volt halára, bárkivel szemben kellett is azt gyakorolni. Nem nézte soha, hogy milyen származású és milyen felekezetbeli az a valaki, aki szivességére reászorult. A legmagasabb hivatalnoki körökben is nagy tekintélynek örvendett és jó hírneve a szyriai Pasa (helytartó) fülébe is eljutott.

Ebben az időben ugyancsak Damaszkuszban élt egy általánosan ismert fakír (mohamedán szerzetes), aki bejáratos volt a legelőkelőbb főurak palotájába és kinek befolyása igen nagy volt. Hogy hírnevét a köznép előtt is növelje, elhíresztelte magáról, hogy ő minden pénteken elzarándokol Mekkába. Napkelle előtt indul és egy különös hatalom foly-

tán, mellyel a „Proféta“ (t. i. Mohamed) ruházta őfel, már délben megérkezik a szent helyre, elmondja a pénteki imát a „Szent Haram“-on, (istenliszteltre felszentelt hely Mekkában), megcsókolja a Ka'aba-követ és így elvégezvén a vallásos gyakorlatokat, ugyancsak a Profétától nyert csodálatos hatalmánál fogva, még napnyugta előtt visszatér Damaszkusba.

Ez a fakir ellenséges indulattal viseltetett a keresztények iránt és mindig azon törte a fejét, hogy nekik szomorúságot okozzon. Egyszer, amint egy keresztény templom előtt elhaladt, hallotta, hogy keresztény fiúk hangosan nevetgéltek és mulatoztak, már amint gyermekek játékközben szoktak. Megragadta ezt az alkalmat és panaszt emelt a Pasánál, hogy a keresztény gyermekek gunyolták őt és a Proféta vallását. Amint a Pasa ezt hallotta, nagyon felháborodott és elrendelte, hogy húsz előkelő keresztény embert fogságba tegyenek és ellenük, mint főbenjáró bűnösök ellen, szigorú vizsgálatot indítsanak.

Á keresztények nagy bajban voltak. Ismerték már az ilyen hamis vádaskodás mibenlétét és ám-bár ártatlanságuk teljes tudatában voltak, a legszigorubb büntetésre, a tüzhálálra el voltak készülve. Nem látták a menekülés módját. Végre egy keresztény férfit így szólott:

— Testvéreim! Menjünk el al-Mu'allimhoz, az ő nagy befolyása elegendő lesz arra, hogy veszedelemben levő testvéreinket megmentse.

Így is tettek. Mikor al-Mu'allim hallotta bána-

tukat, megnyugtatta őket és megígérte, hogy minden lehetőleg megtesz ártatlanul bevádolt testvéreik érdekében. Azután sokáig gondolkodott, hogy mitévő legyen, míg végre kitűnő ötlete támadt. Kényszeríteni fogom a fakirt, — mondta magában, — hogy ő maga kérje a foglyok szabadonbocsájtását. Volt a kincsesszekrényében egy nagyon becses „masbaha“-ja (egy rózsafüzér 99 drága gyönggyel, mellyel Allah neveit elsorolták), melyhez hasonlót Damaszkusz még nem látott. De ez a gyöngyfüzér értéktelenné vált, ha csak egy gyöngy is hiányzott róla.

Elhatározta, hogy ezt a masbahát a következő napon, mikor a fakir is jelen lesz a „diván“-ban (tanácsülésben), a Pasának fogja ajándékozni, miután előbb egy gyöngyöt eltávolított belőle.

A következő napon, mikor a Pasanál együtt volt a diván, Farhi al-Mu'allim alázatosan kihallgatásra jelentkezett és a Pasa azonnal be is bocsájtotta őt, nagyon barátságosan viszonzva köszöntését és megkérdezve tőle, hogy mit óhajt. Farhi ekkor elővette a drága gyöngyfüzért és a Pasa elé helyezve az asztalra, így szólt:

— Ezt a „masbaha“-t Uram neked akarom ajándékozni, de legnagyobb szomorúságomra, elvesztettem róla az egyik legbecsesebb gyöngyöt, amely nélkül az egész értéktelen; ilyen gyöngy azonban csakis Mekkában található a fő-seik kincstárában. Ámde a mi fakir barátunk minden héten elzarándokol Mekkába és holnap is el fog menni és még az-

nap vissza is tér. Ha Uramnak tetszik, hadd vigye magával a masbahát Mekkába, ahol belehelyezhető lesz a hiányzó drágakő, mit a seik bizonyosan szívesen fog Uram részére átengedni." A Pasa helyesnek találta a tervet és megbizta a fakirt, hogy ezt végezze el.

A fakir — mikor e szavakat hallotta — halott-halvány lett az ijedségtől, mert hisz a valóságban nem ment ő egyik pénteken sem Mekkába, hanem bezárkózott lakásának lilkos rejtekébe. Zaverában nem látott más kivezető utat, mint hogy igénybe vegye Farhi segítségét. Mikor délután belépett Farhi szobájába, ez — minthogy nem kellett nagy tudomány ahoz, hogy kitalálja, hogy miért jött — elárulta neki, hogy a hiányzó gyöngy birtokában van és hogy azt hajlandó is neki átadni, de csak egy feltétellel: ha visszavonja a keresztények elleni panaszt és megkéri a Pasát, hogy az elfogott 20 előkelő személyt szabadon bocsássa. A fakir ebbe — kénytelen-kelletlen — beleegyezett.

Igy történt, hogy a zsidó Farhi al-Mu'allim bölcsesége és jóindulata folytán a veszedelemben forgó keresztények megmenekültek a halál-torkából.

REMÉNY-RÁDIÓ.

Halló, halló, itt Remény-rádió, Budapest. Kedves gyerekek! saját felvevő és leadó állomásunk jelenti a legfrissebb világeseményeket:

PÁRBESZÉD MÁRCIUS ELSEJÉN.

— Hány éves vagy te?

— Február 28-án voltam tizenégy.

— Úgy? Tudod-e tehát, hogy éppen négy esztendő voltál akkor, mikor Magyarországon egy nagy esemény játszódott le: kormányzóvá választották vitéz nagybányai Horthy Miklóst, a világháború legvitézebb tengernagyát.

— Tudom. Ezzel a választással lezárult egy nagyon szomorú korszaka hazánknak, mely nekünk magyar-zsidóknak sok fájdalmas és nehezen feledhető élményt okozott.

— Sok zsidó vér folyt...

— Sok. De a megpróbáltatás csak megedzette hitünket és istenünkhöz való ragaszkodásunkat. Mi, akik azóta felnőtünk, tudjuk azt, hogy milyen nagy kincs az emberélet és milyen nagy kincs a meggyőződés. Szeretjük és kell szerelnünk az életünket, de mégjobban kell szerelnünk hitünket és meggyőződésünket. S hitünk mellett hazánk a legszentebb a szívünkben...

— Ez a magyar haza, melyen apáink bölcsője ringott, hol nagyapáink sírjai domborulnak. Igazad van. Éppen ezért ünnepi érzés költözik a szívembe arra a gondolatra, hogy vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó alatt Magyarország ismét a felekezeli béke, a szeretet, a munka és a testvériség országává lett. Isten vezéreljen minket továbbra is ezen az uton...

Más,

HEINE ÉS AZ ANTISZEMITA.

Heinrich Heine, a nagy zsidó költő egykor felszólított egy antiszemita, bár nem nagyon híres drámairót, hogy írjanak együtt egy szindarabot. A drámairó nyegle levélben így válaszolt a nagy zsidó köllőnek:

— Sajnálom, nem irhatok önnel együtt, mert nem lehet az, hogy szamarat és lovat egymás mellé logjanak be.

Erre Heine a következő levelet küldte a goromba embernek:

— Uram, megértem, hogy ön számárnak tartja magát, de ez még nem ok arra, hogy engem — lónak merjen nevezni

Más.

BYRD KAPITÁNY MEGSZABADULT A JÉGPOKOLBÓL.

Byrd kapitány, a vakmerő amerikai óceánrepülő tudva-levőleg megkísérelte átrepülni az Északi sarkot, ahol eddig még madár se nagyon járt, nehogy ember járt volna. A bátor kapitány a jégvidéken komoly veszedelembé került és a világ összes hírlapjai már-már kétségbeesve arról kezdtek írni, hogy Byrd kapitány életével fog fizetni vakmerő kísérletéért. Csak az amerikai bálnavadászok egyesületének elnöke, Mr. Scott volt az egyellen, aki váltig hangoztatta, hogy Byrd kapitány élete nem fog veszedelemben. S valóban Mr. Scottnak lett igaza, mert Byrd kapitány a múlt héten már ki is szabadult jégbörtönéből és tovább folytatja a tudomány szempontjából oly nagyjelentőségű északsarki expedícióját.

Más.

EMIL LUDWIG, II. VILMOS CSÁSZÁR BARÁTJA — ISMÉT ZSIDÓ.

- Halló ! halló ! Ki beszél ?
- Weisz Gábor. És ott ?
- Kardos Imre. Roppant érdekes dolgot olvasok ebben a percben, azért hívtalak fel sürgősen telefonon. Remélem ráérsz ?
- Attól eltekintve, hogy most biflázom a kémiai, ráérek. De mi az a roppant érdekes dolog ?
- Hallottál már valaha Emil Ludwigról ?
- Hogyne ! Egy világhírű német író, akinek a legelőkelőbb arisztokraták, sőt maga Vilmos német császár is személyes jóbarátai közé tartozik.
- Ugy van. Nagyon jól vagy informálva. Hát kérlek, tudod te azt, hogy Emil Ludwig — zsidó ?
- Most hallom először. Hogyan lehetett egy császárnak zsidó barátja ?

— Pardon. Akkor... nem volt zsidó. Kikeresztelkedett. A napnak is vannak foltyjai, nagyembereknek is lehetnek gyöngeségei. Most azonban becsületesen bevallotta Emil Ludwig, hogy gyöngye volt, tévedésnek esett áldozatul és — visszatért.

— És mi váltotta ki belőle ezt az érzést? Mi vonzotta vissza elhagyott testvérei közé?

— Micsoda? A Szentföld. Emil Ludwig kinnjárt Palesztinában. Láta azt a nagyszerű munkát, amit zsidó testvéreink ott végeznek. Láta, hogy a zsidó hit, tehetség, akarat, mint varázsol elő virágzó országot a homokos pusztaságból és mint lesz ott ismét zsidó élet, ahol évezredekkel előzőlt a próféták lába taposta a port... S ez a nagyszerű, hősi, isteni látvány megfogta a szívet és a nagy ember bünbánóan bevallotta tévedését és visszatért a testvérek közé...

— Olyan ez, mint valami legenda..

— Én is úgy érzem. Azért akarlam azonnal közölni veled.

— Köszönöm, hogy megteltd. Isten veled.

— Isten veled jó tanulást.

Más.

RÉSZLET EGY LENGYELORSZÁGI ZSIDÓ LEÁNY LEVELEBŐL.

... és irod, édes Margitom, hogy készülsz a purimra és már előre örülsz neki. Én is nagyon szeretem ezt az ünnepet, mely azt bizonyítja, hogy Isten mindig a legnagyobb veszély pillanatában volt legközelebb népéhez. De nem tudom, hallottál-e már arról, hogy mi itt Lengyelországban (és úgy tudom, más keleti és déleurópai országokban is) nemcsak a purimot, de előzőleg egy másik ú. n. „kis purimot” is ünnepelünk. Ezek a „kis purimok” mind egy egy nagy veszedelem és a belőlük való csodás megmenekülés emlékét idézik. Mert tudod ugy-e te is, hogy nemcsak Hámán tört a zsidók életére s nemcsak egyszer fenyegette népünket a kiirtás veszedelme. A jó Isten pedig nemcsak egyszer küldte el Mordechájít és Esztert... Olyan vidékeken, ahol a purimi eseményekhez hasonló módon menekültek meg ártatlan testvéreink a haláltól, „kis purimok”-at is szokás ünnepelni.. Én a magam részéről mégis a nagy purimot szeretem jobban. Tudod miért? Mert annak egy nő a hőse. Az én ideálom Eszter királyné és sokszor gondolkozom fölötte, mily nagy és szép dolog volna, ha használhatnék népemnek,

ha megmenthetném hittestvéreimet egy nagy bajtól, vagy egy nagy szerencsét és tisztességet juttathatnék számukra.. Sajnos, ma már nem élünk olyan korban, melyben az Eszterek éltek, de azért úgy gondolom, hogy mindenkinek módjában lehet népe ügyét szolgálni. S ha nem is lesz belőlem Eszter királyné... talán mint tanárnő, vagy külön orvosnő, vagy esetleg más pályán is becsületet szerezhetek a zsidó névnek... Csak arra kérem Istent, engedje úgy szeretni népemet és hitemet, mint Eszter királyné szerette Istenét és testvéreit és akkor hiszem, hogy egykor még dicsőséget is szerezhetek Izraelnek . . ."

Más.

SZEKUNDA SZVETI ÉS AZ INTÓKONFERENCIA:

Intókonferencia közeleg jaj, megint,
E konferenciából, felém hajh, jó nem int,
Apám előtt négy dacim majd ki fog derülni
S ennek folytán én majd megint —
Állva tudok csak ülni.

Hogy miért fog Szveti csak állva ülni tudni? Ennek oka a nadrágszíjnak egy bizonyos testrésze gyakorolt mágneses hatásában keresendő. Aki már kóstolt ilyesmil, meg tudja mondani, hogy bizony nem a legjobb mulatság! Fogadja részvételeket Szekunda Szveti és összes Szveti-kollegái... Viszontlátásra gyerekek, áprilisban, ugyanitt!

Skutari ostrománál

(a Balkánháboru idején) a montenegróiak 33 ágyut, vagyis egész parkjukat felvonultatták. A várnak hét erődje volt és így a vezérkarnak meg kellett állapítani, hogy egy erődre mennyi ágyu jut. Zsivánovics, a fővezér, csak 9-ig tudott számolni. A király erélyes felhívása dacára a vezérkar nem bírván a nagy számtani problémával boldogulni, elhatározták, hogy a pénzügyminisztert hívják elő a kérdés megoldására. Ő ugyanis nagy matematikus hírében állott. A pénzügyminiszter a király által a számtani feladat megoldására felhívatván, azt következőképp oldotta meg:

— Ez kétségtől eltekintve osztási művelet — szólt öxellenciája. — mivel 35-öt 7-el kell osztani. Az első kérdés az, hányszor található a 7 a 35-ben? Legalább 4-szer. Vagyis:

$$\begin{array}{r} 35 : 7 = 4 \\ 28 \\ \hline 7 \end{array}$$

Mivel azonban még 7 marad, ebben pedig a 7 ismét 1-szer található, tehát

$$35 : 7 = 41$$

Egy erődítésre tehát 41 ágyu esik.

A királyt ez az eredmény örvenendően lepte meg, de helyességében kissé kételkedett. Éppen ezért elhatározta, hogy próbát csináltat a saját ellenőrzése mellett.

A pénzügyminiszter szerint a próba szorzásban áll. Az eredményt tehát (41-el) sokszorozítani kell 7-tel, az osztóval.

Ez pedig a következőképp ejtendő meg.

$$\begin{array}{r} 41 \times 7 \\ \hline 7 \\ 28 \\ \hline 35. \end{array}$$

A számítás tehát helyes volt.

REJTVÉNYEK.

A Remény 1930. évi 2. számának megfejtései: 5. Nevelőnő, 6. Történelem, 7. Ábrahám, 8. Entente, 9. Kellék, 10 Földelés (Magasföld, Feles föld)

A versenyben február 24-én (tehát még nem március 1-én) vezetnek: Blau Józsva, Cluj 47, Goldstein Tibor, Pilis 45, Budik Ella, Ujpest 44, Fleischmann Sándor, Szombathely 43, Magyar László, Szombathely 41 1/2, Schwarcz Sándor, Szombathely 40, Farkas Ervin, Bp. és Engel László, Bp 21 1/2 ponttal.

Beküldés utolsó napja április 2.

Rejtvényiskola.

Az összes írásjelekre áll az, hogy jelenthetnek „jel”-et, „írásjel”-et is. Ha egy szót olvastok a rejtvényben, gondolhatok egy azonos jelentésű vagy hasonló értelmű szóra is. (Menyasszony = ara. Fertőtő = víz, piros = szín, ház = lak) Ha egy nevet olvastok, ez lehet „név” is, de lehet az is, ami az illető foglalkozása vagy hasonló. (Jókai Mór lehet: név, író, ember, oroszlánszívú Richárd = hős király stb.) Ha három vagy több betű, jel, szám stb. van egymásután, akkor lehet az illető többszáma (éééé = ék), lehet sok vagy annyi számú, ahányszor leírjuk (ez kétfőre is áll: zz = kétfőz, piros kék zöld ű = háromszinű, ööööös = ötös). Ha pedig az egész sor után még valami következik, lehet, hogy ez a sor add-ig tart (aaaa al = aliga, aaa l = liga óóóó ááááá = sokáig tartó, mivel „sok á-ig tart ó” és így tovább) Lehet ez „mind”, „összes”, „csupa”, „több”, „számos”, „csomó”, „sereg” (nnnnn = minden, aaaaa an an an—O = mind a hárman (mind a, hár(o)man, ssssss = csomós stb.)

11. (1 pont)
(Farkas Ervin)

AAAAAA BALATON	$\frac{Z}{O}$
	SZÁ

12. (3 pont)
(Goldstein Tibor)

!	$\frac{Y}{VE}$
---	----------------

13. (10 pont)
(X, Y.)

$\frac{GÖ}{CSE}$

15. (5 pont)
(Reich Malvin)

$\frac{Y}{REG}$

14. (8 pont)
(Spirer János)

$\frac{K}{E}$	YR	+
---------------	----	---

16. (1 pont)
(Weisz Zoltán)

ÜLT & RECEPT

Alapított 1847.

Alapított 1847.

SCHUNDA

MAGYAR KIR. UDVARI SZÁLLÍTÓ STB.

Budapest, IV., Magyar-u. 18. és gróf Károlyi-u. 5. sz. sarok

Zongorák, pianinók és harmóniumok

újak és használtak eladása, becserélése, vétele,
hangolása, javítása és kikölcsonzése.

Kaphatók mindennemű hangszerek, alkatrészek, húrok
stb. nagyban és darabonként. — Javítások szakszerű
megbízhatósággal pontosan és gyorsan végrehajthatnak.

Gramofonok

legújabb szerkezetű elektromos és rugó hajtásúak.
Gramofon-lemezek dús választékban.

Kedvező részletfizetés mellett is!

„Lehető legjobbat, legjutányosabb áron!”

Viszontelárusítók megfelelő árengedményben részesülnek.

Legszebb barmicva ajándék!

ZSOLTÁROK

DÁVID KIRÁLY és ZSOLTÁROS TÁRSAI
KÖNYVE

TELEKES BÉLA fordítása

KÉT KÖTETBEN

GYÖNYÖRŰ MŰMELLÉKLETEKKEL

ÁRA 6 PENGŐ

(A REMÉNY előfizetőinek és állandó példány-
vásárlóinak 4'50 P.)

Felölös szerkesztő és kiadó: Dr. Molnár Ernő.

Igazgató: Wegscheider Othmár.

Nyomatott:

Kertész József könyvnyomdájában, Karcag. Telefon: 26.